

Legion des Volontaires Francais

Den Franske Frivillige Legion LVF

Indledning

Denne artikel beskriver kort opstillingen af LVF og kamphandlingerne i 1941-42.

Artiklen er en gengivelse af en engelsksproget artikel af Ernesto Sassot fundet på internettet (Kilde 1).

Opstilling

Legion des Volontaires Francais (LVF, Den Franske Frivillige Legion) begyndte at rekruttere personel den 7. juli 1941.

Den valne holdning som Vichy regeringen havde til legionen, medførte at rekrutteringen gik langsommere og gav en meget mindre tilslutning end forventet.

Herudover blev en del frivillige afvist, fordi tyskerne ønskede, at LVF skulle være en lille enhed, for ikke at mindske signalværdien af et besejret Frankrig i det nye Europa.

De frivillige, der blev accepteret, kom hovedsageligt fra de højrefløjsspartier, der støttede oprettelsen af legionen. Andre var hviderussere, georgiere og armenere fra Fremmedlegionen samt arabere og sorte fra kolonierne.

Endvidere var der en del veteraner fra Den spanske Borgerkrig, både nationalister og republikanere.

Med denne sammensatte flok begyndte opstillingen af den første af legionens to bataljoner i Versailles. Officerskorpset bar præg af, at de bedste franske officerer var forblevet i den hær, som våbenhvilebestemmelserne tillod Vichy regeringen.

I perioden fra 4. september til 12. oktober blev 1. og 2. bataljon samt støttekompagnerne overført til træning i Deba i Polen. Her mødte de deres fremtidige chef oberst Roger Laborne - en erfaren veteran fra Første Verdenskrig med stor erfaring i føring af kolonitropper, men med sine 60 år, såvel for gammel som

uforberedt til krigens betingelser på Østfronten.

Legionen fik betegnelsen *Franzosisches Vestärktes Infanterie Regiment 638* (Det franske forstærkede infanteriregiment 638). Betegnelsen "forstærket" havde ikke hold i virkeligheden; der var tale om et almindeligt, let infanteriregiment med to bataljoner.

Enheden svor faneeden til Adolf Hitler den 5. oktober, men kun i hans egenskab af øverstbefalende i kampen mod kommunismen.

Enheden bar tyske uniformer, men det var ikke uden en vis modvilje og resignation.

Til fronten

Efter en hastig og ikke fuldendt træning startede marchen mod Smolensk i slutningen af oktober 1941. Styrken var da på 2.532 mand.

Legionen blev underlagt den 7. tyske infanteridivision, der kom til fronten ved starten af det sidste tyske forsøg på at nå Moskva inden vinteren satte ind. Det var hårde betingelser.

1. bataljon kom til fronten den 24. november og fik sin ilddåb to dage senere, da man sammen med 19. og 61. tyske infanteriregiment forsøgte at erobre Djukovo som optakt til fremrykningen mod Kubinka. Bataljonens indsats var ingen succes, men de nedslidte tyske enheder klarede sig ikke bedre.

Angrebet blev genoptaget den 1. december med større succes og 1. bataljon erobrede tolv bunkere og påførte fjenden betydelige tab. Bataljonens egne tab var dog også store. 12 døde og 55 sårede.

2. bataljon indtog stillingen umiddelbart til venstre for 1. bataljon lige efter angrebet.

I den første uge af december deltog de franske enheder i en række mindre kamphandlinger. De kæmpede bravt, men den manglende træning prægede i høj grad indsatsen.

Det russiske modangreb begyndte den 5. december. 1. bataljons stillinger blev gennembrudt flere steder og bataljonen fik så hård en medfart, at den blev trukket tilbage allerede efter få timers kamp. 2. bataljon

holdt ud indtil den 8. december.

På bare to uger havde legionen et tab på 450 mand, 150 såret i kamp og 300 frostskaadede.

Disse tabstal var langt større end hos de tyske naboenheder og må skyldes ikke blot manglende erfaring, men også dårlig ledelse.

Reorganisering

Legionen blev trukket tilbage til Smolensk, for at indgå i 403. sikkerhedsdivision. Styrken var ved ankomsten den 9. januar nede på 1.096 mand - resten var dræbt, taget til fange eller deserteret. I Smolensk blev styrken reorganiseret og bataljonerne blev bl.a. reduceret til to kompagnier.

Efter en kort indsats med sikringsopgaver i baglandet var legionens kampkraft lig nul og den blev trukket tilbage til Polen i midten af februar.

Under opholdet i Polen blev de to bataljoner sammenlagt og en tredje blev opstillet af nye rekrutter fra Frankrig. Efter at have fået fjernet uønskede elementer fra enhederne blev 638. infanteriregiment opløst og der blev opstillet to selvstændige bataljoner: I/LVF på 750 mand og III/LVF på 624 mand. De to bataljoner gennemgik en intensiv træning som bragte dem op på tysk standard. 3. bataljon blev sendt til partisanbekæmpelse i midten af maj og 1. bataljon fulgte i juli.

De frivillige franske tropper vendte ikke tilbage til fronten før i 1944 [1](#)), hvor de kæmpede med succes og vandt den hæder, der ikke blev den oprindelige legion til del. Faktisk blev LVF regnet som den dårligste af de otte fremmedenheder i Værnemagten i 1941-42.

Organisation

638. infanteriregiment

Stabskompagni

Ingeniørdeling

Opklaringsdeling (cyklist)

Signaldeling

1 Bataljon (I/LVF)

1., 2. og 3. lette infanterikompani

4. tunge kompagni (3 maskingeværdelinger (MG34) og 1 middeltung morterdeling (80mm))

2 Bataljon (II/LVF)

5., 6. og 7. lette infanterikompani

8. tunge kompagni (3 maskingeværdelinger (MG34) og 1 middeltung morterdeling (80mm))

13. infanterikanonkompagni (Seks 75mm og to 150mm infanterikanoner)

14. Panserværnskompagni (12 37mm panserværnskanoner)

Kilder

1. <http://www.wargamesdirectory.com/>
2. http://www.ifrance.com/ANF/Marechal_PETAINE/affiches.htm
3. <http://www.feldgrau.com/>

Yderligere information

Et billede af tropper fra legionen med en illustration af ærmemærket findes på <http://axis101.bizland.com/FrenchAwards1.htm>

Kaare Myltoft

Noter:

1) I september 1944 blev LVF slået sammen med *Französische SS-Freiwilligen-Sturmbrigade* og indgik i *Waffen-Grenadier Division der SS Charlemagne*.